

OBSAH:

Zahrádkářské rady (str. 2)

Křížovka o ceny (str. 4)

Historie města Kravař (str. 5)

Zajímavosti na Hlučínsku (str. 7)

ZRCADLO

Hlučínsko

PROSINEC 2005

CENA 3,- Kč

POTŘEBUJETE JEŠTĚ VÁNOČNÍ DÁREK?

Pospěšte do Infocentra (v Kravařích a v Hlučíně) a na Vánoční výstavy a trhy.

V těchto dnech vydalo nakladatelství AVE Kravaře publikaci s názvem:

CO SE VAŘILO A VAŘÍ NA HLUČÍNSKU

Jak napovídá název, kniha

obsahuje řadu osvědčených receptů, je opatřena barevnými fotografiemi a „prošpikována“ humornými veršovánkami Jany Schlossarkové. Nechybí ani malé ohlédnutí do historie a úsměvné vzpomínání, jak se kdysi žilo hospodyněkám na Hlučínsku, doloženo dobovými fotografiemi.

PUTOVÁNÍ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA

Je obecně známo, že vyznávání katolické víry je na Hlučínsku velmi rozšířeno, každodenní rituály se pojí s křesťanskými a v předvánočním čase procházejí kostelními branami další desítky lidí, kteří během roku tuto potřebu z nějakých důvodů necítí. Zvyk, o němž tyto řádky pojednávají, se nazývá Betlémské světlo a má původ silně spjatý s vírou v narození Ježíše Krista, nicméně není proto znám jen mezi křesťany, nýbrž oslovuje širokou veřejnost.

Nápad rozšířit plamínek věčného světla pokoje a míru z Betléma do domácností mnoha evropských zemí vznikl v rakouském městě Linz, ve studiu televize ORF, kde měl obohatit televizní akci, jejíž výtěžek putoval k tělesně postiženým dětem. Jedno z takto postižených dětí bylo letadlem dopraveno do Betléma a do Rakouska přivezlo plamínek. Od roku 1986 se toto děje každoročně, děti se ujímají úkolu přepravit ve speciální lampě světlo do Rakouska a odtud jej šířit prostřednictvím zástupců

médií a skautů z celé Evropy. V rámci České republiky se o přepravu tohoto světla do koutů naší vlasti starají junáci, skauti, Český rozhlas a České dráhy. Pakliže se rozhodnete odnést si domů betlémské světlo a tam ho opatrovat do Štědrého dne, který se dle tradice slaví jako den narození Ježíše Krista, máte výsadní právo zašeptat do plamínku své přání, které se vám údajně splní, budete-li plamínek zodpovědně opečovávat. Nesplní-li se, budiž vám útěchou, že jste byli nositeli pohody, lásky a naděje v tomto plamínku ukrytých.

Na závěr můžeme poskytnout aktuální informace ohledně dopravy Betlémského světla vlaky ČD. Vlaky, k nimž to z Hlučína budeme mít nejbližší, budou v sobotu 17. prosince R 741 Slezan, který poveze plamínek z Brna do Bohumína a v Ostravě na hlavním nádraží bude k vidění v 9:05 hodin, a R 821 na trase Olomouc – Opava východ, kam přijede v 10:15 hodin.

Krásné prožití Vánoc v klidné a sváteční atmosféře a to nejveselejší uvítání Nového roku 2006

Vám všem čtenářům přeje Redakce

ČINKOT VÁNOČNÍCH ZVONKŮ

Na poslední sobotu předcházející „sobotě štědré“ připravilo Kulturní centrum Hlučín za asistence studentů Gymnázia Hlučín, žáků základních škol a ZUŠ Hlučín dvouhodinový pestrý program nazvaný Hlučínské vánoční zvonky štěstí. O důvod víc máte k účasti, počítujete-li rekonstrukci vzácných varhan v kostele sv. Jana Křtitele za žádoucí a nutnou. Část výtěžku z prodaných vstupenek totiž poputuje na tuto aktivitu římskokatolické farnosti sv. Jana Křtitele v Hlučíně.

Mezi 16:00 a 18:00 hodinou jste očekáváni na náměstíčku mezi výše zmíněným kostelem a hlučínským zámekem, kde za jednotnou cenu 20 korun za jeden

vánoční zvoneček obdržíte mimo jiné lákavou možnost vyhrát dárek pod stromček (barevný televizor, CD přehrávač, rádio budík apod.).

Jednu část zvonečku označenou číslem a razítkem KC Hlučín nebo římskokatolické farnosti sv. Jana Křtitele v Hlučíně je za účelem výhry třeba vhodit do osudí do 17:30 hod., přičemž slosování proběhne v závěru programové části. S druhou je doporučeno naložit tak, že ji pověsíte na svůj vánoční stromček.

Protože ozdoba vzešla z rukou dětí, které jí vtiskly originální podobu vánoční radosti a je posvěcena, klade si za cíl vnést kus vánoční pohody do vašeho domova.

ADVENT

*Stromy se ohnuly pod tíhou námrazy,
po špičkách, potichu Advent k nám přibáží.
Postríbří krajinu, větvičky stromů,
zaklepe na dveře, je zván k nám domů.*

*Z chvojinek smrkových je věnec uvitý,
ve svících adventních jsou týdný ukryty.
Když jedna po druhé svíce se zhasíná,
poslední k Vánocím cestu nám otvírá.*

*Pruh světla proniká skly oken kostelů,
tón varhan doznívá z adventních večerů.
Pak přijde dlouhá noc, co protne se v půli.
Je plná štědrosti, má dobrou vůli.*

*K půlnoční oslavě zvony jsi zván
kostel se promění v slavnostní chrám.
Ve slovech písně, co tón dávno znám
je skryto poselství – Narodil se nám...*

Malchárková Anna

STAROSTI O ZAHRADU V ZIMĚ

Také zimní pečování o zahrádku je základem úspěchu pro příští rok. Kdo toto zanedbá, může mít na jaře veliké starosti, a to jak úhynem některých rostlin, které nezabezpečil proti mrazu, tak také přemnožení škůdců, protože neshrabal opadané listy a neodstranil mulč od stromů, kde si udělali slimáci a hraboši zimní úkryt. Okrasné vysoké traviny je třeba také na zimu zabezpečit tak, že horní část svážeme a na kořenový bal nahneme spadané listy. Až na jaře se suchý trs trávy uřeže a odstraní listy. Kdo neprovedl po opadu listů u broskvovní postřik proti kadeřavosti listů, může toto ještě udělat i v prosinci, ale teplota vzduchu musí být alespoň 7 stupňů plus. K tomuto postřiku je vhodný buď KUPRIKOL nebo ŠAMPION. Další postřik pak provedeme až při rašení na jaře. Také odstraníme ze stromů suché plody a tyto spálíme. To také platí pro spadané nemocné a nahnilé plody. Koncem prosince je také vhodná doba k odebrání roubů peckovin pro roubování v březnu. Uchováme tyto rouby venku na severní straně a zapuštěné do země nebo do písku.

Zimní měsíce jsou také vhodné pro zdokonalování našich vědomostí o pěstování a novinách, které se na našem trhu objevily během minulého roku. Toto získáte nejlépe na přednáškách, které pořádají zahrádkáři a tyto jsou pro všechny zájemce nejen pro členy organizace zahrádkářů. Odborní instruktoři vám také odpoví na různé vaše dotazy. Také z různých časopisů máte možnost načerpat inspirace pro zdárné pěstování na vašich zahrádkách. Já jsem si oblíbil mimo jiných hlavně časopis ZAHŘÁDKAŘ a FLÓRA na zahradě. Tyto časopisy mají dobrou úroveň a poradí jak v pěstování ovoce, zeleniny, tak také o okrasné zahradě nebo o pěstování bonsajů a kaktusů. Určitě jste zdárně nakoupili a vysadili stromky a hlavně dobré odrůdy, které jsem vám doporučil v zářijových novinách, tak dbejte po zasadění na řádnou zalívku. Letošní podzim byl mimořádně suchý, tak musíme přidávat vodu pro zdárné zakořenění i v zimních měsících. Také je vhodná doba na seškrábání rozpraskané kůry na starých stromech, kde se

ukrývají různí škůdci přes zimní období. Tuto kůru musíme ale spálit, nesmí přijít na kompost. Kontrolujte také často uložené ovoce a poškozené nebo nahnilé ihned odstraňte. Dbejte také na vlhkost v ovocné komoře. Budeli teplý prosinec, můžeme také prosit kompost a tím si ušetříme čas na jaře. Už je čas i na nákup semen, postřiků a hnojiva, vždyť v lednu už budeme zase vysévat některé zeleniny pro urychlení, a to jak ve skleníku tak v pařeništi. Je vidět, že my, milovníci zahrádek, nemáme mnoho času na odpočinek, ale musíme stále sledovat kalendář a počasí, abysme něco zanedbali co by mohlo ovlivnit naši úrodu v příštím roce 2006. V zimním období je také čas na opravy a úpravy nářadí a také o jeho údržbu, popřípadě na zakoupení dalšího nového, které nám usnadní na jaře práci. Můžeme také udělat v zimě různé podpěry ke květinám a okrasným keřům, nebo nové truhlíky pro terasy a balkóny, kde budeme na jaře vysazovat rostliny, které nám budou dělat radost po celé letní a podzimní období. Na všechno je třeba pamatovat teď v zimním období. Je pravdou, že kdo je připraven není překvapen.

Zajímejte se také o nové věci, které vás mohou obohatit o pohled na krásu vaší okrasné zahrádky a to jak rostlin okrasných, tak různých nových cibulovin a hlízkatých květin. Máme také různé květiny, které jsme ještě před pár léty neznali. Příklad: motýlkovité tulipány, které kvetou v červenci a srpnu, nebo pavonie tygrydy kvetoucí také v létě a různé jiné, které nám udělají radost po celé vegetační období. Tímto nás to bude více táhnout na naši zahrádku a budeme mít radost, že jsme se zase v něčem zlepšili. Určitě jste načerpali nové inspirace na podzimních výstavách zahrádkářů a na dalších výstavách se budete moci pochlubit také s vašimi novými výpěstky, kterými překvapíte vaše známé a sousedy. Ti budou čučet, co jste dokázali. Každá novinka na naší zahrádce musí udělat radost hlavně nám, kteří toto dílo vytvořili, abysme dostali chuť tvořit dále a stále vylepšovat dle našich možností a podle toho co nového se zase objeví.

V dalším čísle těchto novin vám zase sdělím to, co jsem se

dozvěděl na Oblastním školení v Ostravě-Zábřehu. Bude to určitě o pěstování bobulovin a peckovin a také o ochraně rostlin. Budou tam určitě nějaké novinky a rád vám je sdělím v příštích měsících.

Pamatujte také setřást těžký sníh z okrasných stále zelených a hustých rostlin, důležité je to u živého plotu z thuji, kde těžký sníh je může rozlomit. Pokud jste se řídili mými radami a stříháte živý plot tak, aby byl nahore alespoň o 10 cm užší než dole, tak toto poškození tolik nehrozí. Kdo sázel stromky, keře nebo okrasné rostliny koncem listopadu, tak musí pamatovat tyto na jaře zatlačit (zašlápnout) neboť mráz rostliny pozvedl a tyto by vám mohly vlivem toho, že se ke kořenům dostane vzduch, uschnout. Kdo sázel ještě v říjnu, tak všechno ještě do mrazů zakořenilo a tam toto nebezpečí nehrozí. Kontrolujte také přezimování kaktusů, aby se k nim nedostalo vlhko aby nezahnivaly. Určitě jste je dali do sklepa suché nezalévané. Kdo přezimovává uvnitř bonsaje, tak tyto musí hlídat aby neuschly a musí je i když málo, ale celou zimu zalévat. Ty, které jsou zelené, neopadavé, tak potřebují doplňovat vodu. Proto je lepší venkovní bonsaje vysázet na zimu do zahrady a nemusíme se o ně celou zimu starat. Ještě je můžeme zakrýt trochu chvojím.

Tím, že se v letošním roce tolik rozmnožili hraboši, tak nás může na jaře nemile překvapit to, že vyhodíme některé ohryzené stromky. Kdo sázel mladé stromky do drátěného koše, tomu toto nehrozí. Než tyto škůdce vyhubíme, bude trvat delší dobu, ale snad si příroda poradí sama tak, jak to dokazuje se škůdci a nemocemi. Jako například s americkým padlím nebo plíseň rajčat nebo brambor. Víme, že toto se nevyskytovalo mnoho let, ale zase se to vrátilo a naopak některé nemoci a škůdci zase odcházejí a máme od nich pokoj.

Musíme jen doufat, že příští rok bude úrodnější, že nás zase nepřekvapí pozdní mrazíky v době, kdy některé stromy pokvetou jako letos u jabloní a některých švestek.

Ať máte ze své zahrádky samou radost i v zimě.

To vám přeje:
Erich DUXA

RYBÁŘI, POZOR!

Ryby na prosinec

1. den - velice dobrý do 8.00 hodin
2. den - velice dobrý do 9.00 hodin
3. den - velice dobrý do 15.00 hodin
4. den - velice dobrý do 15.00 hodin
5. den - velice dobrý do 15.00 hodin
6. den - špatný den
7. den - docela dobrý od 10.00 do 15.00 hodin
8. den - je dobrý zrána, průměrný po poledni
9. den - je dobrý zrána, docela dobrý po poledni
10. den - je celý průměrný
11. den - je celý průměrný
12. den - je celý průměrný
13. den - velice dobrý od 16.00 do setmění
14. den - je celý docela dobrý
15. den - je celý průměrný
16. den - špatný den
17. den - velice dobrý od 16.00 do setmění
18. den - docela dobrý od rána do šera
19. den - dobrý zrána, průměrný po poledni
20. den - dobrý zrána, průměrný po poledni
21. den - dobrý od rána do 14.00 hodin
22. den - průměrný zrána, dobrý po poledni
23. den - dobrý do 13.00 hodin
24. den - docela dobrý
25. den - dobrý do 15.00 hodin
26. den - průměrný od 13.00 hodin
27. den - docela dobrý po poledni
28. den - dobrý pouze po poledni
29. den - průměrný zrána, dobrý po poledni
30. den - dobrý zrána, průměrný po poledni
31. den - velice dobrý do 8.00 hodin a kdo má nachytáno hurá do šantánu

Petrův zdar

LOGAN

**Benzin za
15 000 Kč**

při využití značkového leasingu Dacia Finance

4 zimní pneu
v ceně vozu

Úspora až 24 000 Kč

AUTOMOTOLAND CZ S.R.O.

ul. Cihelní 44 Hlučín, ul. Těšínská 85 Opava

TOULKY HLUČÍNSKÝMI CHODNÍČKY

Jedno mrazivě zimní listopadové odpoledne jsem si vyšetřila, abych je vyplnila procházkou, a to nikoli městy ani zasněženými loukami, nýbrž chodničkami, a to chodničkami výhradně hlučínskými. Hodlala jsem se toulat, zprvu bezcílně, poté mě však napadlo, že mé „toulky hlučínskými chodničkami“ mohou stěží vést nikam. Kdo se v období od 8. listopadu do 11. prosince 2005 zúčastnil putovní výstavy k 85. výročí připojení Hlučína k ČR, tuší, o čem píše. Ke všem ostatním směřují tyto řádky, kdo zaváhali a nyní upřímně litují, že jim možné toulky z nějakého důvodu unikly a jejich podpis bude v návštěvní knize Muzea Hlučína scházet (doufáme upřímně, že jen protentokrát, pro případ této expozice).

Výstava byla připravena ve spolupráci s obecními úřady zainteresovaných obcí a finančně podpořena prostředky Moravskoslezského kraje. Pojednala důkladně a uceleně o pádech i vzestupech Hlučína, poskytla možnost zhlédnout léty a užíváním prověřené atributy domácností našich předků – svítilna, psací stroje, telefonní aparáty, kočárky, kolébky i mnohé další. Časový průřez obsáhl dění v obcích

od dob Velké Moravy, skrze světové války až do současnosti. Texty vypověděly mnohé o nátuře Hlučičanů, jejich pokusech, jak uchránit svůj jazyk před vlnou germanizace a své náboženství před aktivitami bezvěrců. Přes všechny snahy zůstaly katolické kostely nadlouho jediným místem, kde se promlouvalo tzv. moravštinou. Patříčný akcent byl položen i na funkci mnoha obcí jako rodišť osob, jež se uplatnily v životě uměleckém i duchovním a svým významem hranice rodných obcí přesáhly, za všechny jeden příklad rodáka z Kravař - německého básníka romantismu Josepha von Eichendorfa.

Potřeba dalšího rozvoje mikroregionu Hlučína jde ruku v ruce s důrazem na péči o památky a atributy hlučínské historie, ať již v podobě zachování budov, jež byly šlechtickými sídly, či udržováním předmětů běžné denní potřeby ve stavu, který jim umožňuje obohacovat putovní výstavy tohoto druhu.

Děk chci v závěru směřovat k těm, kdo se podílejí na důsledném zaznamenávání událostí dneška do kronik a tak umožňují sestavování imaginární dlažby chodniček z jednotlivých kostek.

REKONSTRUKCE AUTOBUSOVÉHO NÁDRAŽÍ

Rekonstrukce autobusového nádraží končí Hlučín - Od 11.12. budou autobusy v Hlučíně zajíždět opět na autobusové nádraží. Skončí tak pětíměstská uzavěra, během které bylo nádraží úplně rekonstruováno. „Poté, co bylo nádraží začátkem července uzavřeno, byla odstraněna vozovka i chodníky. Následně byly položeny inženýrské sítě, podkladní vrstvy a nakonec povrch ze žulových kostek a zámkové dlažby,“ řekl Alfons Hahn, technik odboru investic a správy městského majet-

ku Městského úřadu Hlučín. „Autobusové nádraží bude od 11.12. připraveno k odbavování cestujících, kteří zde opět najdou své autobusové zastávky s přístřešky a jízdními rády,“ dodal Alfons Hahn. S otevřením výpravní budovy a definitivním ukončením celé akce se počítá na jaře příštího roku. Celkové náklady na rekonstrukci autobusového nádraží dosáhnou výše kolem 32 milionů Kč. Tři čtvrtiny prostředků získá město Hlučín jako dotaci z fondů Evropské unie.

PROGRAM KINA MÍR HLUČÍN PROSINEC 2005

pátek 2.12. v 19.30 hod., sobota 3.12. v 17.00 a 19.30 hod. a neděle 4.12. v 17.00 hod.
DOBLBA! MP, ČR – černá komedie

pátek 9.12. a sobota 10.12. v 17.00 hod.
40 LET PANIC MN, USA – komedie. Lepší pozdě než nikdy.

pátek 9.12. a sobota 10.12. v 19.30 hod.
ŘÍŠE VLKŮ MN, Francie – kriminální thriller. Bývalý policista vyšetřuje brutální a záhadné vraždy tří žen.

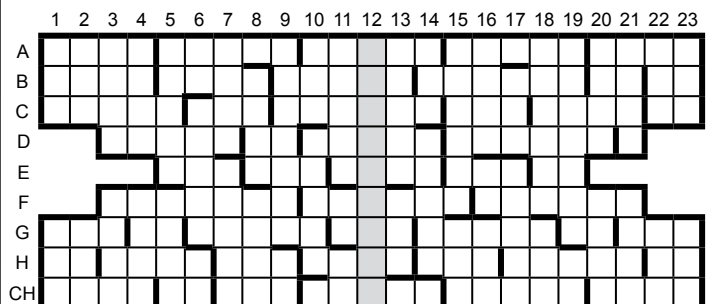
neděle 11.12. v 15.00 hod. Představení pro děti
BROUČCI – A BYLA ZIMA Vánoční pásmo pohádek o broučcích a o krtečkovi pro nejmenší diváky.

čtvrtek 15.12. v 19.00 hod., pátek 16.12. a v sobotu 17.12. v 19.30 hod.
HRUBEŠ A MAREŠ JSOU KAMARÁDI DO DEŠTĚ, MN ČR – tragikomédie.

sobota 17.12. v 17.00 hod., neděle 18.12. v 15.00 hod.
VALIANT MP, Velká Británie, USA – animovaný, dobrodružný, rodinný.

neděle 18.12. v 17.00 hod.
LOVCIDINOSAURŮ MP, USA – dobrodružný, sci-fi

KŘÍŽOVKA

Nejstarší a největší láska je láska ... (tajenka)

Plutarchos

VODOROVNĚ: **A.** Kůlna (nár.); chatrč (nár.); pytlácké nástraby; skupinka devíti not; zápalná šňůra (nár.). **B.** Svost (nár.); maminka (nár.); kůže (nár.); kovář (nár.); citoslovce; SPZ Rokycan. **C.** Chodil blasitě (nár.); lump; chem. zn. rubidia; letadlo (nár.); jméno bývalého prezidenta; edémy. **D.** Puchýřek; práce (nár.); vepř (nár.); deštník (nár.); chem, zn. neptunia; ukazovací zájmeno. **E.** Iničiály herce Kostky; král zvířat; druh sladkého pečiva; Rožmberk; orání; budížkněmu (nár.). **F.** SPZ Praby; popravci; puntík; zprostředkovatelé; podnik v Praze; noční pták; název hlásky „N“. **G.** Opravný loď; elegance; SPZ Praby; a on (nár.); spojka; čepice (nár.); bodlák.

SVISLE: **1.** Značka průměru; primát. **2.** Dámský kabát (nár.). **3.** Rána (nár.); droga. **4.** Zabíjačková pochoutka (zdráb.); nula. **5.** Pyl; SPZ Rožňavy; Iničiály zpěvačky Anny K. **6.** Chem. zn. hliníku; části těla. **7.** SPZ Plzeň-město; protože (nár.); římská čtyřka. **8.** BMW; iničiály zpěvačky Basikové; předložka. **9.** Iničiály ilustrátora Trnky; satelitní televize; dvojhlásky. **10.** Asfalt; nevyčísitelná nemoc. **11.** Kamna; SPZ Bratislava – venkov; značka kosmetiky. **12.** Slovenský jak; MPZ Francie, spojka; SPZ Praby. **13.** Značka mouky; lavička (nár.). **14. TAJENKA.** **15.** SPZ Praby; ještěr. **16.** Tu máš; zkratka ekologické společnosti; chem. zn. radia. **17.** Žlutobnědá; guma. **18.** Část židle; pomůcka cvičitele. **19.** Upravené maso; papoušek. **20.** Sesuv sněhu; značka tlaku. **21.** Spojka; příjem. **22.** Římská 51; dodací místo; začátek abecedy. **23.** Taneční skupina; označení gramofonové desky; iničiály hlasatele Titelbacha. **24.** Potřeba; setina hektaru. **25.** Vegetační pás; ukazovací zájmeno. **26.** Uholvodík. **27.** Ypsilon; označení českých letadel.

Řešení tajenky zašlete na naši adresu do 25. 12. 2005. Vylosovaný výherce obdrží 200,-Kč. Vyšhercem křížovky za listopad je Pavel Miketa, Dolní Benešov. **Blabopřejeme.**

OBECNÍ ÚŘAD VŘESINA

Pane starosto, již tradičně poslední rozhovor v roce patří Vám, rekněte našim čtenářům jaký úspěch v letošním roce je pro vaši obec nejdůležitější?

Těch úspěchů menších nebo větších je více, ale na ten největší úspěch teprve čekáme. Požádali jsme o finanční dotaci a zda bude naše žádost vyřízena kladně se teprve dovíme. Čekáme trpělivě. V případě přírůžku dotace ve výši 15 milionů korun bychom podle počasí ještě v tomto roce započali výstavbu „Multifunkčního domu“, což je vlastně přístavba a nástavba budovy obecního úřadu.

V letošním roce se nám na našem hřbitově povedlo dát do provozu novou márnici, vybudovat nový chodník a s přispěním farníků veřejné osvětlení.

Hlavním bodem našeho programu je Multifunkční dům, který nám vyřeší řadu problémů. Má obsahovat nové prostory pro společenský sál, klubovny pro spolky, ordinace lékařů, prostory pro služby občanům. Je samozřejmé, že jsme tomuto podřídili i hospodaření s finančními prostředky. Vytvořili jsme si určitou finanční rezervu, kterou v případě dotace investujeme do Multifunkčního domu, v opačném případě tuto finanční rezervu rozpustíme a finance použijeme do rekonstrukcí a oprav místních komunikací a chodníků v obci.

Jak hodnotíte provoz na vašem přírodním koupališti?

Myslím, že mohu prohlásit, že díky novému nájemci se celý provoz značně zlepšil. Jsme spokojeni.

Přesto bychom chtěli tento areál vylepšit, proto jsme požádali o dotaci ve výši 12 milionů korun, za kterou bychom chtěli pořídit nové filtry a výstavbu vlastní čističky, pro zlepšení kvality vody, pak bychom chtěli modernizovat tamní šatny a na budovu novou střechu. Zatím je náš záměr ve stadiu zbožného přání.

Od Pozemkového fondu jsme letos získali bezplatně několik ha půdy, která bude využita k zastavění novými rodinnými domy. V této době již máme s investorem podepsanou smlouvu a ten má vydáno územní rozhodnutí na výstavbu inženýrských sítí a čistírnu odpadních vod pro lokalitu „U koupaliště“, na které začne v začátku příštího roku již stavbu realizovat a předpokládáme, že již v letních měsících bude

možné žadatelům o stavební místa již tato nabízet.

Naši snahou je, aby nových rodinných domků přibývalo, aby se zvyšoval počet obyvatel, náš cíl je zachovat vesnický charakter obce s cca 2000 obyvateli, aby v obci byla zachována základní občanská vybavenost, zachována základní škola a život našich občanů byl spokojený.

Chtěl bych touto cestou popřát všem lidem dobré vůle zejména na Hlučínsku a čtenářům Zrcadla Hlučínka šťastné a příjemné prožití vánočních svátků v rodinném kruhu v pohodě a pokoře. Do nového roku aby vyšli s optimismem vstříc vlastním vytyčeným cílům a předsevzetím, ale s vědomím, že dobro by mělo zvítězit nad zlem.

Děkuji Luk

HISTORIE MĚSTA – „KRAVAŘŠTÍ VE VÍRU STALETÍ“

Pokračování z minulého čísla

Již rok po příchodu nového majitele na panství s ním vyjednával kostelní úřad o stavbě nového kostela. Pán, vědom si finanční výše podílu, kterým by ke stavbě musel přispět, činil drahoty. Na jeho stranu se nečekaně přidali koutští zastupitelé i s fojtem Janem Richtrem. K dohodě nedošlo z různých příčin a výstavba byla na několik desítek let odložena. V závěru 50. let, kdy došlo k hospodářské krizi, odešla stovka řemeslníků z obou obcí do vzdálené ciziny, dokonce až do Haliče (dnešní Rumunsko). Počátkem 60. let 19. století došlo na vesnicích ke společenskému rozvrstvení. Skupinu inteligence představovali v Kravařích kněží, učitelé, úředníci, celníci, pohraniční stráž. K bohatší byli zařazeni statkáři, obchodníci, živnostníci, řemeslníci i podomní obchodníci. Sedláci se zahradníky a výměnkáři i s panem farářem Peterkem tvořili vrstvu zemědělců. Kultivací půdy, použitím hnojiv, pokrokem v technice, reagováním na trh dokázali povznést úroveň zemědělství. Změnila se struktura chovu dobytka (prasata, kozy, drůbež). S ohledem na stálý růst obyvatel s rostoucí spotřebou produktů (masa, vajec, mléka) to byl žádoucí trend. V obci s 340 obytnými domy a několika selskými usedlostmi a živnostmi zůstali nejnázivnější zemědělství a stavební dělníci, domkáři, bezzemci, nájemníci i osoby k obslu-

ze pána, komorníci. V roce 1861, kdy do čela státu nastoupil král Vilém I. a rok poté se stal ministerským předsedou Otto von Bismarck, posílily nejen vojenské ambice Pruska, ale především stoupl zájem o sjednocení země.

Získáním zaměstnání mužské populace ve větších slezských městech i nedaleké Ostravě se obyvatelům Kravař i Koutů zlepšily životní podmínky. Dne 23. srpna 1863 došlo ke katastrofě, rozsáhlý požár pohltil a ve spálenišťě proměnil 32 domů. Rozsáhlý požár dále pohltil i stodoly, stáje, kůlny.

Ve stejném roce byla zvýšena farní budova o jedno patro.

Okresní zastupitelstvo v Ratiboři v lednu 1866 podpořilo potřebu budování silnic. Schválilo komunikaci Ratiboř - Churchelná - Kouty, která navázala na dopravní tepnu Opava - Kravaře - Hlučín. V místě vyústění na rozcestí se vybíralo mýtné. Uběhl půlrok a tak jako mnohokrát předtím se obcemi v červnu přeskupovaly k Opavě vojenské oddíly Prusů. Ve vesnicích vládla stísněná atmosféra, lidé zakopávali cenné předměty. Málo početný oddíl pěchoty a kulanů z Ratiboře byl 26. června 1866 posílen o předsunuté jednotky generála Knobelsdorfa s několika děly, které přitáhly od Bohumína. Příští den bez odporu vstoupili za Malými Hořticemi do Opavy. Vojenské oddíly přerušily v Opavě telegraf a pak se stáhly do Ratiboře. K rozhodujícímu

střetu došlo mezi znesvářenými stranami 3. července u Hradce Králové. Severozápadně od východočeského Hradce Králové u obce Sadová utrpěli Rakušané od pruské armády těžkou porážku. Rakousko ztratilo vedoucí postavení v Německém spolku. Jedinou obětí z naší obce se stal Josef Rozkošný. V Kravařích opět řádl oheň. Hořelo v západním sektoru dnešního náměstí. Oheň se stejně jako před třemi léty neúspěšně pokusila zdolat skupina hasičů (Spritzcnverband) pomocí ruční stříkačky. Tu v roce 1858 obci darovalo zdejší panství. Obsluhovalo ji 10 mužů, kteří se při pumpování vody střídali. V roce 1867 se vojsko v Kravařích objevilo znovu, tentokrát aby pomohlo s likvidací nemocného skotu. Větší občanská práva a svobody v ústavě umožňovaly volnější pohyb. Daný stav nejvíce vyhovoval podomním obchodníkům, kteří u majitele Luzara, řečeného děkana, kde byla zřízena výrobní (později dům pekaře Janíka, dnes parčík sv. Jana), odebírali množství svatých obrázků. Z dílny litografy Jana Čambensyho je hauzírníci distribuovali až na Slovensko. Politicky byli obyvatelé v Kravařích a Koutech pod silným vlivem majetných občanů a církve. Vedoucí představitelé těchto vrstev se je snažili přilákat do spolků podporujících trend germanizace a militarismu. V září 1870 v bitvě u Sedanu Prusko porazilo Francii. Války se

zúčastnilo 84 kravařských mužů. Padl Jakub Onderka. 8. ledna 1871 bylo vyhlášeno Německé císařství a o tři měsíce později mělo i novou ústavu. Majitel panství, Wiliam von Fontaine, byl zvolen do okresního zastupitelstva (Kreistag), kde se snažil prosadit opravu důležitých komunikací Opava - Hlučín a výstavbu mostu přes řeku Opavu.

V časech přípravy i kravařských rekrutů na válečný konflikt mezi Francií a Pruskem se v sousedství na rakouském Dvořísku obyvatelé s příchodem podzimem radovali ze zleбенí své kapličky. Značný podíl na její obnově a pozměněném vzhledu (nová věž) měl zkušený téměř sedmdesátiletý tesařský mistr Cyril Židek z Kravař. Uzavřením mírové smlouvy mezi poraženou Francií a Německem 10. května 1871 ve Frankfurtu nad Mohanem se otevřela pokojnější cesta do 70. let 19. století. Zatímco někteří zmrzačení kravařští vojáci nebyli nijak odškodněni, připadlo vítěznému Německu mimo územního zisku Alsaska a Lotrinska 5 miliard franků válečného odškodnění. I repatriace pomohla zemi v překonání krize a spolu s ní začalo od roku 1873 vzkvétat také Slezsko. Došlo na administrativní a správní reformu, výstavbu silnic a železnic. Okresním hejtnanem (landrátem) jmenovaný úředník garantoval státní moc v obci.

*Převzato z Krav.Besedníku
Pokračování příště*

ZAJÍMAVOSTI Z DALŠÍCH OBCÍ HLUČÍNSKA

Hať

Obec Hať leží v místech, kde se odpradávná stýkaly různé kultury. Sílily zde a zase slábly vlivy české, polské a německé. Mnohé z otázek historie Hati jsou nezodpovězeny. Ve středověku se Hať v písemných dokumentech objevila, ale na téměř dvě století zase zmizela. Místo ní se hovořilo o Sifridsdorfu (Žibřidovicích). Šlo o dvě samostatné vsi, či pouze o dva různé názvy téže obce? A co Hať v obrazovém znamení obecní pečeti? Osada je poprvé písemně jmenována právě ve tvaru „Hať“. Byli v okolí obce haďi, nebo osada už tehdy svým umístěním na březích klikaticího se potoka Bečvy připomínala haďa? Jenže název, který je dodnes používán, až příliš připomíná most z proutí přes bažinu, staročesky nazývaný haťi...

I historie obce vypadá mlhavě, dnešní obec Hať ale žádnou chimérou není.

Obcí Hať protéká potok Bečva. Tato „slezská Bečva“ pramení v katastru obce Vřesina v lokalitě Vodní důl. Z Hati Bečva teče do Šilheřovic, pak území České republiky opouští a na katastru polské obce Zabelkow se vlevá do Odry. Bečva odvádí vody z převážné části katastrů Hati, Darkovic a Vřesiny. V minulosti neupravené koryto tohoto potoka nedokázalo pojmout přívalové vody z vydatnějších dešťů, a tak často docházelo k záplavám. V letech 1958-1973 bylo koryto potoka upravováno a nad obcí byla v roce 1973 vybudována protipovodňová retenční nádrž. V minulosti byl údajně na stejném místě jeden ze šesti rybníků, které zřejmě plnily také protipovodňovou úlohu. V minulosti byly však rybníky vysušeny.

Nádrž je využívána k chovu ryb. Na podzim se vypouští, přes zimu se částečně napouští a slouží k bruslení.

Okolí obce Hať je odlesněné a využíváno pro zemědělství. Souvislý lesní porost se nachází v severozápadní části katastru obce v lokalitě U Huberta. Tento les je součástí lesního komplexu, který přechází přes katastry obcí Pišť, Vřesina, Závada a Bělá.

V 60.-80. letech členové mysliveckého sdružení Hubert vysadili v okolí obce remízky.

Pan Verner Plaček založil v okolí staré šilheřovické cesty

nový les. Význačným stromem v obci je přes dvě stě let stará lípa velkolistá, která roste na farním dvoře. Při přechodu válečné fronty v roce 1945 byl kmen tohoto stromu poškozen. Je od té doby částečně vykotlán.

Největší obvod kmene (6,1m) má topol v dolní části obce. Je to poslední strom z topolové aleje, která lemovala pravý břeh původního koryta Bečvy. Stromy byly vykáceny ve 30. letech 20. století. Doba jejich vysazení není známa.

Pozůstatkem aleje lemující schodiště ke kostelu ze směru od Darkovic jsou tři lípy, které se zachovaly dodnes.

Významnou kulturní památkou v obci je kostel sv. Matouše. Jedná se o barokní stavbu z kamene a dobře pálených cihel z roku 1731. Kostel dala vystavět opavská jezuitská kolej, v jejímž majetku tehdy Hať byla. V roce 1894 kostel prošel stavebními úpravami, byla provedena přístavba a upraven interiér. V kostelní věži dodnes visí zvon z roku 1504.

O velmi těsném sepětí místních obyvatel s katolickou vírou svědčí mnoho kaplí a křížů nacházejících se v katastru obce.

V Hati se nacházejí tři pomníky obětem válek: pomník obětem 1. světové války, pomník padlých sovětských vojáků a pomník obětem 2. světové války.

Do roku 1948 se konaly pravidelně dožínkové slavnosti. Jejich tradice byla obnovena roku 1994. Součástí slavností je průvod obcí. Dožínkové slavnosti mají svého hospodáře a svou hospodyni, kteří jsou voleni ze středu soukromé hospodářící zemědělců. Ti předávají starostovi dožínkový věnec. Následuje lidová veselice.

Kolaja

„V kolaji voda, švarná děvuchy,...“ zpívá se v jedné lidové písni. Kolaja je nářeční výraz pro stopu, vyjetou kolej. A výraznou stopou, v posledních letech i vyjetou kolejí, se stává festival hlučínských písní, tanců a humorného vyprávění nazvaný právě Kolaja. První ročník se konal v roce 1995 a zúčastnily se ho čtyři soubory. V roce 2002 se festivalu zúčastnilo rekordních třináct souborů s dvěma sty účinkujícími. Festival se koná

v kulturním domě a zdá se, že jeho kapacita brzy festivalu Kolaja nebude stačit.

Chuchelná

Na hranici s Polskem v malebném údolí potoka Zbojnička obklopená lesy a rybníky leží obec Chuchelná. Romantické prostředí si už v 17. století oblíbil rod Lichnovských, který se v Chuchelné usadil a držel zdejší statky až do roku 1945. Rod Lichnovských výrazně obec Chuchelnou ovlivnil. Z původního sídla rodu se během 18. století stala výletní rezidence, na kterou se zajíždělo na hony. Rod Lichnovských měl majetky na pruské i rakouské straně a udržoval přátelské styky s pruským i rakouským dvorem. Hosty Lichnovských v Chuchelné se stávali členové nejvyšších evropských kruhů, často zde pobýval i samotný císař Vilém II. Rod Lichnovských byl rod vzdělaných lidí s velkým přehledem, proto vtiskl svým častým pobýváním na Chuchelné této obci zvláštní ráz. Navíc Lichnovští založili na počátku 20. století v obci továrnu a díky jejich kontaktům a finančnímu příspěvku se už v roce 1891 Chuchelná stala jednou z obcí, kudy vedla železnice z Ratiboře do Opavy. Původně zemědělská obec dostala průmyslový ráz.

V obci i v navazujících částech jsou zachovány rybníky, které dodávají krajíně romantický ráz. V okolí obce je rozsáhlý lesní komplex Chuchelenský les.

Pouze částečně se zachovala původní struktura lesa: dubohabrové háje a březové doubravy. V krajíně lze najít význačné stromy, mezi nimiž vynikají zvláště duby, nepřehlédnutelný je mohutný dub u letní myslivecké chaty na okraji lesa Obora. Někdejší dubohabrové háje však už spíše přežívají v podobě pařezin, na mnoha místech je nahradily smrkové monokultury, porosty borovice a modřínu. Místo někdejších březových doubrav zaujaly především smrčiny.

V samotné obci Chuchelná je v okolí zámku zámecký park. Dnešní podoba zámeckého parku vznikala v polovině 19. století. Osázené dřeviny jsou většinou domácího původu. Za pozornost stojí rozložitý buk lesní červený, jehož kmen má ve výšce jednoho

metru průměr 1,5 m. Kromě malebných skupin lípy srdčité, javorů a buků byl park osázen i exoty, jsou to například jinan dvoulaločný, jalovec kanadský, paořech jasanolistý, dub americký, pět variant zeravu západního, červenolistá ruj vlasatá, mamota, tamaryšek a další. V parku zřídil Karel Max i růžovou zahradu. Na počátku 20. století byl založen i ovocný sad a zeleninová zahrada, s parkem souvisely i hospodářské části velkostatku.

Koncem 17. století se Chuchelná stala centrem velkého panství. Lichnovští v té době vlastnili kromě Chuchelné i Ovsíště, Pišť, Strahovice, Borutín, Koberice, Bolatice, Bolešlav, Štěpánkovice, v roce 1716 získali sňatkem rozsáhlé oderské panství a roku 1778 i Hradec nad Moravicí. Až do poloviny 18. století bylo vydáváno mnoho písemností na Chuchelné. Zdá se tedy, že Lichnovští pobývali převážně na chuchelnickém majetku. Přesto se doklady o tom, jak tehdejší panské sídlo v Chuchelné vypadalo, nedochovaly.

Po získání Oder se Chuchelná stala jen výletní rezidencí, protože další sídla poskytovala daleko honosnější bydlení.

Někteří autoři uvádějí, že v Chuchelné stál již před rokem 1650 barokní zámek. Pravděpodobněji je však to, že zde byl panský dvůr s nějakým honosnějším sídlem, možná s tvrzí.

Kdy došlo ke stavbě zámecké budovy, není známo. V roce 1727 byla podána žádost o výstavbu zámecké kaple, tehdy už pravděpodobně zámek stál. Z původní barokní stavby se vlivem častých přestaveb zámku mnoho nedochovalo.

Protože se v Chuchelné často konaly hony, nechali Lichnovští v roce 1853 k zámku přistavět „Dům kavalírů“, který měl sloužit hlavně k ubytování zámeckých hostů. V době před 1. světovou válkou a během ní došlo k velkým stavebním úpravám objektu. Karel Max Lichnovský se svou ženou nechali přistavět další patro zámku, opravit vedlejší budovu, nechali vystavět skleníky, prádelnu a rozšířili zámecký park, který pak nechali obehnat zdí z červených cihel. Mechtilda Lichnovská budovala v zámku muzeum.

Pokračování na straně 7

ZAJÍMAVOSTI Z DALŠÍCH OBCÍ HLUČÍNSKA

Pokračování ze strany 6

V roce 1945 byl zámek spolu s dalším majetkem rodu Lichnovských konfiskován. Inventář zámku byl odvezen a uložen na zámčích v Hradci nad Moravicí a v Raduni.

Objekt zámku byl po několika pokusech a plánech v letech 1945-1950 poskytnut ke zřízení rehabilitačního ústavu, jednoho z prvních zařízení tohoto typu u nás. Jako rehabilitační ústav slouží zámek dosud.

V parku u rybníka ve středu obce se nachází kaple sv. Kříže s hrobkou rodiny Lichnovských. Romantizující stavba je z režného cihelného zdiva. Má osmibo-

kou centrální dispozici se čtyřmi vedlejšími pravouhlymi prostrami. Ve vedlejší ose je umístěna jedna válcová prostrava. Patrovou stavbu kryje jehlanová střecha z pálených tašek. Nad vchodem je umístěn znak Lichnovských.

Chuchelná byla v minulosti přifařena k obci Křenovice, vlastní farnost Chuchelná vznikla až v roce 1921. V letech 1921-1922 byl pak postaven kostel Povýšení s. Kříže, který byl v roce 1945 přímým zásahem zcela vybombardován. Od konce války se užívala k bohoslužbám kaple s hrobkou knížat Lichnovských. V roce 1968 byly zahájeny kroky k výstavbě nového kostela,

ale v období normalizace byla výstavba kostela zastavena. Ke změně došlo až po roce 1989.

Od roku 1993 se začalo se stavbou nového kostela. Moderní stavba svým stylem zapadá do okolí, v němž se nachází mauzoleum rodiny Lichnovských, rybník a zámecký park obehnaný zdí.

Budova kulturního domu byla postavena v roce 1900. Budova sloužila nejen k bydlení, ale i jako restaurace. Budova je spojena se jménem Josefa Postulky, váženého občana obce Chuchelné, který se ve 20. letech 20. století zasloužil o zlepšení vztahů mezi českými úřady a obyvateli obce.

V meziválečném období, kdy k budově bylo přistavěno jeviště, se sem soustředil veškerý kulturní život obce. Hrál se zde divadlo a konaly se plesy.

Provoz restaurace byl ukončen v roce 1944. Po válce byl Postulkovým jejich majetek konfiskován a budova byla dána do národní správy.

Od 50. let kulturní dům znovu sloužil svému účelu – tedy kulturnímu a společenskému životu v obci. Kulturní dům prošel několikrát rekonstrukcí. Poslední z nich proběhla ve 2. polovině 90. let, kulturní dům byl znovu otevřen v roce 1999.

Eva Tvrďá

ZÁPADNÍ PAPUA

Není snad na Zemi oblast, na kterou bych kdy nemyslel tak intenzivně, jako na Západní Papuu.

Bývalá kolonie Holandska, posledních více než 30 let pod nadvládou Indonésie, známá také pod názvy Irian Jaya či Západní Irian. Společně s již samostatnou Papuou Novou Guineou tvoří druhý největší ostrov světa, Novou Guineu. Ačkoli politicky je součástí Indonésie, díky své melanéské kultuře, ale i geograficky, náleží ke skupině zemí jako např. Vanuatu, Šalomounovy ostrovy či již zmíněná Papua Nová Guinea. Území o rozloze 792,540 km² obývá pouhých 1,6 milionu Papuanů, členů nejrůznějších domorodých kmenů, hovořících více než 250 kmenovými jazyky.

Zjednodušeně řečeno, Západní Papua je územím extrému. Pobřežní bažinaté oblasti na jihu, ze kterých pozvolna stoupá masivní pohoří uprostřed ostrova, tyčící se k 5000 m.n.m., je na severu doplňováno vlhkými nížinami kolem řeky Mamberamo.

Takto rozmanité životní prostředí je nesmírně bohaté na nejrůznější zástupce tropické fauny a flory. Překvapivě největším pozemním živočichem je zde nelátající pták kasuar, vzhledově připomínající známého pštrosa. Ze vzácných či ohrožených druhů bych rád připomenul ptáky rajky či zoborožce. Také hmyz je zde nadmíru zastoupen. Obrovští motýli s až neuvěřitelným rozpětím křídel nejsou žádnou zvláš-

ností. Jakousi perličkou je určitě výskyt z Austrálie tak známé ježury či klokana. Toto potvrzuje tezi o tom, že Nová Guinea kdysi tvořila jeden celek s Austrálií.

Co se zdejší flóry týče, má se za to, že celých 90% je jí endemické. Jen orchidejí zde bylo nalezeno na 2770 druhů.

Takto unikátní část Země je však pro mě přitažlivá i z jiného důvodu, než již zmíněné přírodní skvosty.

Tím důvodem je člověk. Původní obyvatel, prostý Papuanec, nedílná součást tamní přírody. Původně sběrač a lovec, nyní však pro mě přitažlivá i z jiného důvodu, než již zmíněné přírodní skvosty. Vždy mě zajímalo, kolik se ještě zachovalo z původní kultury Papuanů, po všech těch negativních vlivech západní civilizace. Nejprve zeměčtí kolonizátoři s trpělivými misionáři, následování terorizujícími Indonésany, používajícími jakékoli způsoby k prosazení svých záměrů.

Na Západní Papuu se dostáváme oklikou, přes známý ostrov Bali. Po dvoudenním čekání na přípoj, konečně opouštím letiště Denpasar, abych po několikahodinovém letu, s krátkým přistáním v Timika - největší naleziště zlata na světě, přistál v hlavním městě Západní Papui, zvaném Jayapura. Už v letištní hale, příliš noblesní pojmenování, se ke mne přimlouvá Petrus, místní Papuanec a nabízí mi své služby. Pomáhá mi získat policejní, či spíše vojenské povolení, ke vstupu do „citlivých“ oblastí. Znamená to

trpělivě a časově náročně vyjednávání s Indonéskými ozbrojenými složkami, dohlížejícími nad touto neklidnou provincií.

Z toho mála dostupných informací, které jsem měl možnost před svou cestou prostudovat, je z mého pohledu nejzajímavější jedna oblast na jihu, obývaná stromovými lidmi dvou kmenů, Korowai a Kombai. Ti si z obav, před útoky svých protivníků, staví chýše vysoko v korunách stromů. Právě tato oblast je pravděpodobně tou poslední oblastí na světě, kde se stále ještě praktikuje kanibalismus. Mě však více zajímá oblast na druhé straně ostrova. Z jedné strany ohraničena vysokým horským masivem, na jehož nejvyšším vrcholu Puncak Jaya leží ledovec, na druhé pak pobřežními vodami Tichého oceánu. Oblast kolem řeky Mamberamo. Hustě porostlá bažinatá nížina, o které se toho zatím moc neví. Pouze jedna expedice zatím pronikla do nitra nekonečné spleti slepých ramen a přítoku Mambe - rama a úspěšně se vrátila zpět. Důvodem je jednak obtížnost získat povolení ke vstupu do této oblasti, ale i neohostinné podmínky, v čele s všudypřítomnou malárií a na svou šanci čekajícími krokodýly. Já však povolení mám.

Pro cestovatele snad neexistuje větší výzva než pohled na mapu s místem bez jakýchkoli bližších informací. V mém případě je na mapě stručná věta: „Bližší data neznámá.“ A právě tam, do tajemně zahalených močálů řeky

Mamberamo, mám v úmyslu se vydat. Stále ještě v Jayapure, snažím se obohatit své informace o dané oblasti. Čím více se o ní dovídám, tím více se utvrzuji o správnosti své volby. Dostat se však na řeku není nikterak jednoduché. Ekonomicky nejvýhodnější se mi jeví letět do městečka Wamena, jakéhosi pomyslného centra hor Západní Papui a poté za pomoci auta a pěšky přes hory, dojt až k povodí Mamberama. Tak se také děje. Ve Wanene nakupuji proviant na dvoutýdenní pochod, a to nejen pro mne, ale i pro nosiče a já věřím, že i pro někoho, kdo mne povede neznámým územím a přitom bude plnit funkci tlumočnicka. Spolu s dalšími 13 spolucestujícími a množstvím nákladu dostávám se do nejzašší možné vesnice, kam už lze autem dojet. Díky silně blátivému terénu však posledních 8 km docházím po svých. S proviantem mi pomáhají lidé z vesnice, čekající zde jen tak, ze zvědavosti, kdo že to asi dnes k nim přijel. Po příchodu do vesnice mé kroky směřují přímo na policejní stanici. Musím si zde razítkem nechat potvrdit mé povolení. Pak se začínám ohlížet po někom schopném, hovořícím nejen anglicky, ale i indonésky, a hlavně jazykem kmene Lani, jehož územím se hodlám vydat. Říci, že mám štěstí, je slabé slovo. Jediný domorodec splňující všechny mé požadavky je ochoten mě doprovázet.

*Dali Kupka
Pokračování příště*

Bissa
Barel plný dům

Barvy a Laky
Velko-máloobchod

sídlo a prodejna:
Sokolská tř. 116, 702 00 Ostrava - Přívoz
tel.: 596 134 924, 596 136 251

e-mail: info@bissa.cz

PŘEJEME
všem našim
zákazníkům
hezké Vánoce
a šťastný
nový rok
2006

pobočka:
Markvartovická č. 1869, 748 01 Hlučín
tel.: 595 046 014, 603 462 830

www.bissa.cz

PUTOVÁNÍ KRAJEM MATICE SLEZSKÉ

První listopadový týden navštívili Hlučínští zástupci města Santa Maria del Cedro z italské Calabrie. Celkem 56 Italů bylo ubytováno v Šilheřovicích a postupně poznávali jednotlivé obce a města našeho regionu.

Do Kravař zavítala italská delegace ve čtvrtek 3. listopadu. Jejich první kroky směřovaly na náš zámek, autobus však neprojel vstupní branou do parku a Italové prošli alej pěšky. V čele delegace kráčel starosta města, Francesco Maria Fazio, ověnčen italskou šerpou. Před vstupem do zámku je uvítal starosta Andreas Hahn spolu s Karmašnicemi, které nabídky hostům chléb se sádlem. Na zámeckém schodišti je očekávala naše Miss Monika Žídková, jež sklídila opravdu bouřlivý potlesk

a obdiv jak od Italů, tak od Italek. V rytířském sálu předal starosta Andreas Hahn propagační dárky, mezi nimiž byl i prapor Kravař, do něhož se starosta italského města ihned zahalil.

Po krátkém vystoupení žáků ZUŠ Ivo Žídka ukončeném známou italskou skladbou Santa Lucia, kdy hosté tleskali ve stoje, se všichni vydali na prohlídku zámecké expozice. Nejvíce se hostům líbila zámecká kaple, kde dokonce starosta Francesco Maria Fazio zahrál na klavír. Všechny přítomné překvapil u busty Jana von Eichendorfa, když prohlásil, že je to jeho oblíbený spisovatel.

V parku na cvičné golfové louce delegaci očekával prezident golfového klubu, Miroslav

Tošer, který spolu se starostou Kravař předváděl hostům, jak správně držet golfovou hůl a odpálit míček.

Návštěvu Kravař ukončili prohlídkou kostela sv. Bartoloměje a Buly Arény, kde na ně čekal slavnostní oběd. Mohli využít bowlingové dráhy a projít si celý sportovní areál, kterým byli doslova nadšeni. Delegace pokračovala s mírným zpožděním směrem na Opavu, kde již byli netrpělivě očekáváni na Hlásce.

Italská návštěva navázala na loňskou návštěvu zástupců sdružení obcí Hlučínka z italské Calabrie v rámci spolupráce podporované dotací z Evropské unie.

Besedník Kravaře

POD VINNOU HOROU

*Za městem troubí se chatky a zabradly,
nad nimi zvlhnutá hůrka se vypíná,
v dávnou ji brázdlily zlaté vinohrady,
název Vinná hora dnes to připomíná.*

*Listnatá úbočí a stinné doubravy
barví se do tónů všech ročních období,
úpatí lemují říčky proud bublavý,
olšovi a vrby jeho břehy zabobí.*

*Tam pod Vinnou horou se vlabá lučina
s rákosím a bujným porostem prolíná.
Ptákům bývá skryš, jim bezpečí dává,
opeřenou malých domovem se stává.*

*Tam pod Vinnou horou v líbezné zeleni
skví se barvou slunce pohledné stavení.
Okna pohledem muškátů
dřevají se do kraje –
kdože dny své prožívá tu?
Čí tu asi domov je ?*

*Těch, jimž čas, druh neoblomný,
ve vlas vdechl stříbro své
a sil zbyl jen uzlík skromný,
vzaly je dny minulé.*

*Stejně jak ptáci v té lučině blízké,
našli i oni zde domov a bezpečí
i vlnitý úsměv, teplé slovo lidské,
lásku, co nejedno trápení vyléčí.*

*Podzim, ač časem je chladu a tesknění,
i jeseň života nejiná bývá,
pod Vinnou horou, v tom pohledném stavení
láska jak plamének srdce zahřívá.*

A. Vitásková

17. prosince 2005

v 16.00 hodin

Vánoční zvonky štěstí

u kostela
sv. Jana Křtitele

Vydavatel:

- ♦ Reklamní studio IMM
 - ♦ Kontaktní adresa, inzerce:
Střední 38,
748 01 Hlučín-Bobrovniky
Tel./fax: 595 059 107,
604 123 573
e-mail: imm@osu.cz
 - ♦ Registrováno pod číslem
MK ČR E 12501
 - ♦ Šéfredaktor: Marie Jurčková
 - ♦ Zástupce: Ludomír Kusyn
- Vychází v druhém týdnu v měsíci

DÁREK NAD DÁRKY

Supermarketová kultura, které podléháme v předvánoční době daleko snáz, než v jiná období roku, zřejmě nutí naše čtenáře trávit tam, kde se vyskytují zdánlivě nejlevnější (protože v propagačním letáku vystavené) a zároveň nejoriginálnější dárky, kterých je ovšem po čertech omezené množství. Být na místě včas a s patřičným finančním obnosem je úkolem jen pro lidi s hráčskou povahou a dobré strategie.

Vánoce jsou svátky především dětské radosti, ovšem kdo se ocitne v davu výše popsaných charakteristik, musí nutně nabýt dojmu, že radost dítěte z dárku je přímo úměrná radosti dospělého, jemuž právě přiznali právo čerpat úvěr, nadto jej nemusí několik měsíců splácet a zároveň jeho prostřednictvím způsobit tolik

radosti svým blízkým. Dárek má mít povahu osobního poselství, jeho prostřednictvím dáváme sami sebe. Ilustrace mi okamžitě vytanula na mysl: mladým slečnám, jež dosáhly věku vhodného ke vdávání – hostejno, mají-li se za koho provdat-, nepřísluší ohrnovati nos nad darovaným povlečením coby základnímu atributu vybavy.

Úmyslem zde je touha rodičů po spokojeném rodinném životě vlastní dcery (jako vysoce ceněné prioritě v naší společnosti, k níž se sluší směřovat) a potenciálních vnoučatech.

Doba pokročila, dívky touží po vdavkách později, realizují se ve studiích či kariérním postupu (z podobných důvodů odmítla jsem pro tyto Vánoce sadu kuchyňských vařeček a odložila nadšení z nich na některý z dalších svátků) a ho-

dí se na tomto místě upřesnit, že sadou kvalitních vařeček nepohrdám, jen v žebříčku mých priorit zatím hrají málo významnou roli na to, aby ulehly v útrokách skříně a tam drahnou dobu jen pohlcovaly prach.

Víc než vařečky ocením, pokud se mi mí blízcí darují takříkajíc v pěkném balení, tedy výborně a bezkonfliktně naladěni, bude-li mi bez zbytečných otázek zjevné, že mě hodlají nadále podporovat ve všem, oč usilují, přestože nemožou být vždy schopni proniknout k samé podstatě mých pohnutek.

Tento dárek citové jistoty ráda přijmu i nezabalený v patřičně atraktivní krabičce a jsem si jistá, že se mi neomrzí a neskončí po pár dnech zastrčený v zásuvce či zaprášený na polici.